

SANT ANTONI pàg 7
Chiqueta Room:
la galeria que aposta
per l'art accessible

CASTELLERS pàg 6
Arnau Mallén i Laia Segur,
dels Esquerdats, reclamen
un local fix per a la colla

líniaeixample

Setmanari • 10/4/2024 • Núm. 284 • liniaeixample.cat

Exigeixen més mesures en la lluita contra la contaminació

Eixample Respira veu insuficient el 'Pla de Qualitat de l'Aire Horitzó 2027' que la Generalitat acaba d'aprovar pàg 3

Foto: Xavi Torrents

Elegància i distinció

La Passejada amb Barret viu la vintena edició pàg 8

SAGRADA FAMÍLIA pàg 9
El 'postureig' al temple:
"L'altre dia vaig veure una noia caient d'esquenes"

ESCOLA ENTENÇA pàg 6
El Síndic exigeix "màxima prioritat" per al futur edifici

EL FORT PIENC pàg 10
Les obres artístiques dels més petits, al Centre Cívic

Home Homing

BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing

ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Ptege. Urset, 3

**12M
2024**

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Vot per
correu

Per votar per correu, ho has de sol·licitar en una oficina de Correus o entrant a **correos.es** amb un certificat electrònic reconegut.

VOT ACCESSIBLE

Fins al 15 d'abril

Kit de vot
braille

Si tens una discapacitat visual, pots demanar el kit de vot braille trucant al telèfon gratuït **900 500 912**.

“Falta voluntat política”

» Eixample Respira veu insuficient el 'Pla de Qualitat de l'Aire Horitzó 2027' presentat pel Govern
 » L'entitat es va reunir la setmana passada amb el conseller d'Acció Climàtica, David Mascort

Albert Ribas
EIXAMPLE

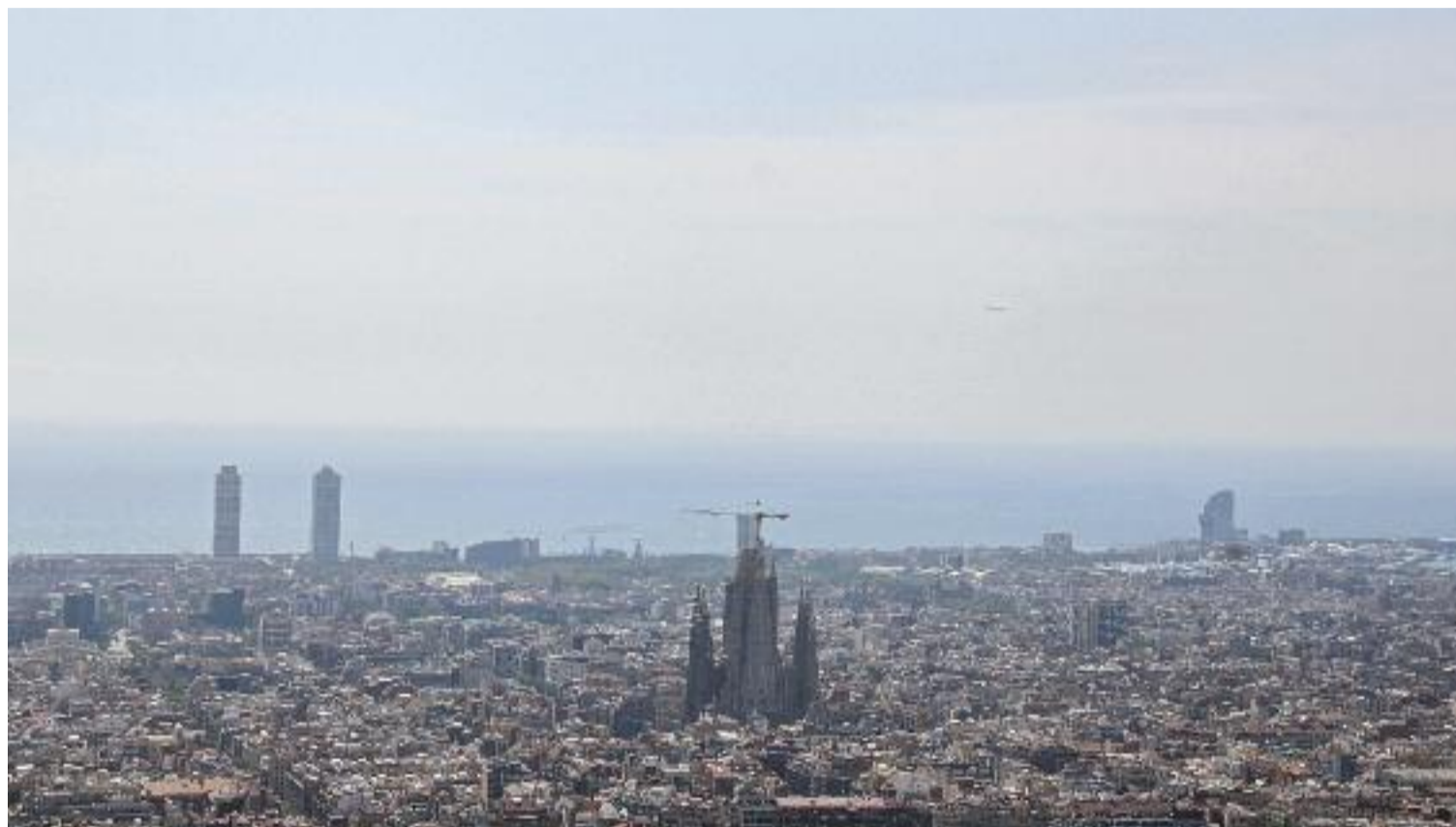

L'entitat Eixample Respira es va reunir dimecres passat amb el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, David Mascort, per parlar sobre la futura aprovació del Pla de Qualitat de l'Aire Horitzó 2027 que la Generalitat feia públic el mateix dia, amb la problemàtica de la contaminació de l'aire, contra la qual fa anys que aquesta entitat lluita, al damunt de la taula.

Un cop feta la trobada, des d'Eixample Respira van assegurar que “fa falta voluntat política i ambició per millorar la salut dels ciutadans” i van reclamar un pla que estigui “alineat amb la directiva europea que establirà nous límits de contaminació pel 2030”.

I és que després d'aquesta reunió, el Govern va anunciar que limitarà la circulació de vehicles dièsel amb etiqueta groga a les Zones de Baixes Emissions (ZBE) només quan s'activin avisos per contaminació abans de l'1 de gener de 2026. Aquesta restricció serà permanent dos anys més tard, el 2028, i afectarà tots els cotxes que tinguin aquest distintiu. La decisió suposa un canvi respecte de les intencions que abans tenia el Govern, que era aplicar la prohibició a partir de l'1 de gener del 2026.

El portaveu d'aquesta entitat veïnal, Jordi Elgström, afirma a *Línia Eixample* que el Pla de Qualitat de l'Aire Horitzó 2027 “és necessari”, però també considera que “és poc ambiciós i insuficient”. Elgström hi veu una part positiva, la que fa referència als paràmetres que queden establerts seguint la normativa europea, però diu que els preocupa “el control que es farà sobre això”. I,

La contaminació de l'aire és un problema que pateix l'Eixample i tota la ciutat. Foto: ACN

la part més negativa, afegeix, és la que té a veure amb la demanda del peatge urbà: “Es va dir que es tindria en compte, però no hi ha valentia per portar el tema al debat públic”.

Per la seva banda, Mascort va assegurar que es tracta d'una mesura que va alineada amb les demandes de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), però també amb la nova directiva europea aprovada i la que s'està treballant. En aquest sentit, va destacar que una de les principals novetats del document és que té en compte les partícules de diàmetre inferior a 2,5 micres i el benzo(a)pirè, que abans no es contemplaven.

GOVERN EN FUNCIONS

Així mateix, Mascort va defensar que la proposta respon a la ne-

cessitat de “preservar la salut dels ciutadans de Catalunya davant la contaminació a la qual estan sotmesos sobretot a les grans conurbacions urbanes”. A banda, va posar en valor el treball conjunt amb tots els agents interpel·lats en el pla per arribar a consensos i va afirmar que el text ha seguit tots els tràmits de participació i informació pública previstos i ha apuntat que s'han acceptat pràcticament totes les al·legacions que s'hi han presentat. Alhora, va reivindicar la feina feta amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona i també amb els alcaldes i alcaldesses de l'Arc Metropolità, els quals van mostrar-se molt crítics amb la decisió inicial de la Generalitat de tirar endavant aquesta iniciativa.

Segons Mascort, el text va passar el Consell Tècnic dimarts

de la setmana passada i ara ha de passar l'avaluació del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC). La previsió és que a finals de maig o principis de juny, quan ja s'hauran celebrat les eleccions al Parlament, pugui tramitar-se. “No hi hauria d'haver problema perquè el Govern en funcions pot tramitar procediments ordinaris”, afegia el conseller.

POLÈMICA PER LA FÓRMULA 1

D'altra banda, Eixample Respira també ha assegurat que és un “despropòsit” el fet de plantejar una exhibició de Fórmula 1 a la ciutat. L'entitat s'ha referit així a la iniciativa del Circuit de Montmeló, que de la mà de l'Ajuntament i la Generalitat treballa per celebrar un gran esdeveni-

ment al centre de la ciutat vinculat al Gran Premi de Fórmula 1, que portarà per nom *F1 Live Barcelona Road Show*. L'espectacle tindria la zona de sortida a la Casal Batlló, al passeig de Gràcia, i arribaria fins a la plaça de Catalunya.

Eixample Respira afirma que la ciutat viu una crisi de salut pública per la mala qualitat de l'aire. “És un esdeveniment que empitjora la qualitat de l'aire, incrementa el soroll i fomenta la conducció ràpida. S'envia un missatge contradictori a la ciutadania”, diuen des de l'entitat, que també recorda que a la zona hi viuen milers de persones, una gran part d'elles infants i gent gran, considerades especialment vulnerables als efectes de la contaminació.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaeixample**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Si l'administració no va bé, res no va bé

per Ferran Falcó

Foto: ACN

“Si l'administració té alguna cosa, és temps”. Això m'ho deia un funcionari quan l'interpel·lava sobre la necessitat de prendre decisions que, seguint un procediment administratiu reglat, poguessin resoldre un problema dels que, per manca de decisió, s'allarguen més del compte.

I és que potser és veritat que l'administració té temps, però qui no en té és la gent. La gent que paga el sou dels qui se situen sota la protecció d'una administració, que pot ser petita o gran, però que pot fer –per manca de recursos, per manca de coratge, per manca de lideratge o per manca de ganes– que un tema s'eternitzi fins a acabar amb una idea de negoci, amb un projecte urbanístic o amb una vida professional. Pot passar a qui s'ha passat anys i panys en un procediment judicial, a qui espera una llicència per obrir o aixecar un negoci o una casa, a qui pretén dur a terme una inversió industrial o empresarial o a qui espera un ajut per la dependència.

L'administració no va bé, i dir-ho no és atacar la gent que hi treballa ni voler que sigui així.

Hi ha hagut, darrerament, alguns articles que han posat negre sobre blanc la crisi de l'administració pública. A *El País*, el professor Carles Ramió el titulava *El hundimiento de la administración*. Al bloc de Saül Gordillo hi escrivia Juan Ignacio Soto, secretari municipal i membre del consell rector de l'escola d'administració pública. En recomano la lectura, sobretot perquè l'autori-

tat d'ambdós és indiscutible, i tots dos, com a mínim, comparteixen que calen canvis profunds per assegurar que els serveis públics no continuïn en aquesta degradació, que només pot agradar als qui voldrien el seu desmantellament. Els “Milei” de torn apareixen quan ja s'ha esgotat la paciència dels ciutadans que viuen fora del sistema públic, que necessiten i paguen, per la manca d'una administració eficient que, llegint Ramió, “cau sense remei en mans de les captures sindicals i corporatives alienes al bé comú i a l'interès general”.

Als 80 estrenàvem una administració plena de gent jove, preparada i amb ganes de construir serveis públics, i quaranta anys després tenim una administració envellida, grassa, poruga i assentada en uns privilegis que el professor Ramió descriu a partir d'uns horaris, d'uns dies d'assumptes “propis”, d'una laxitud i d'un descontrol del compliment de les pròpies funcions que, si bé no es poden generalitzar, sí que corquen molts espais del servei públic.

Tanmateix, l'administració no atrau prou talent, no dona espai a les noves professions, no permet redistribuir ni redimensionar plantilles i no té un lideratge polític capaç de forçar-hi canvis, amb el desgast que suposarien. Al seu article, Soto situa la causa del col·lapse al qual s'acosta l'administració en la progressiva politització i “desprofessionalització” de la funció pública. I defensa un model ben separat de funcions, l'administrativa sotmesa a la política, però diferenciades.

Aquesta posició es pot entendre i compartir, però no podem obviar que en els darrers anys, i a causa de la corrupció, la progressiva separació de funcions –polítiques i administratives– que ha fet que els “polítics” gairebé no puguin ni conèixer els treballs tècnics o els informes que s'introduran dins d'un expedient ha creat uns espais “grisos” per a funcionaris que poden “fer política” i aplicar ideologia des dels seus llocs de treball, sense que se'ls pugui qüestionar.

Per aplicar la idea de separar amb claredat la funció pública de la direcció política, cal tenir clar que la política mana sobre l'administració, ambdues sotmeses a la llei. I treballar des de la confiança, amb un comportament ètic i professional que hauria de ser el primer requisit per ocupar qualsevol lloc de servei públic.

Que els tècnics ho tinguessin clar i que els polítics sabessin que això no els dona carta blanca per fer i desfer, sinó només per aplicar el seu pla de govern, seria necessari. Tan necessari com tenir un Parlament, un *Congreso* i una Eurocambra que deixessin de regular sobre tot i a tota hora per justificar-se en la seva existència. La burocràcia és l'altre gran problema de l'administració: l'atura, la desorienta, l'estressa, li pren sentit, l'empobreix i la lliga de mans i peus. Si els metges de primària, els directors d'institut, els directors de centres de recerca o els directors de museus no haguessin d'estar tot el dia fent paperassa, segur que els serveis públics es prestarien millor.

Les millors perles

Una trucada per demanar una pizza a domicili mai havia estat tan important, ja que ha permès salvar una dona retinguda contra la seva voluntat a Sevilla. Va fingir que volia fer una comanda, però, en realitat, va trucar a la policia.

Conviure en un bloc amb altres veïns de vegades no és fàcil. En un edifici de Saragossa, un veí anònim impedeix que es facin comandes de menjar en dies plujosos. Ho fa per solidaritat amb els repartidors.

Ryanair torna a ser tendència a les xarxes, en aquest cas per contestar la foto d'un *influencer* on es veu una pizza amb marisc i llaminadures que diu: “Els europeus no ho poden entendre”. L'aerolínia ha contestat: “Per això no volem a Amèrica”.

Sovint, les dones se senten incompreses pel malestar que els genera la regla. Per posar-hi solució, a França s'ha tirat endavant una campanya que simula els dolors menstruals en els homes amb estímuls elèctrics.

Athletic Club

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
 Director General: Marcelo Villanueva
 Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
 Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
 Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
 Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
 Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
 Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
 Revista *Orgull*: Mar Sifre
 Disseny gràfic: Susana Dicenta
 Controller: Mauro Favieri
 Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

La Sindicatura de Greuges de Barcelona i la Síndica de Greuges de Catalunya han demanat a l'Ajuntament que resolgui quina serà la ubicació definitiva de l'Escola Entença. Va néixer fa vuit anys i sempre ha estat en barracons.

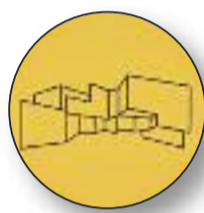
pàgina 6

Passejada amb Barret

La Passejada amb Barret va viure diumenge la vintena edició, convertida de fa temps en una de les trobades més singulars de la ciutat. Les seves creadores, Cristina de Prada i Nina Pawlowsky, reivindiquen l'ofici de barreter.

pàgina 8

CC Fort Pienc

El Centre Cívic Fort Pienc acollirà des d'aquest divendres la mostra *La Mirada de l'Artista*. Aquest projecte aposta perquè alumnes d'escoles del barri exposin els treballs de dibuix i pintura que han fet durant aquest curs.

pàgina 10

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 Continuen les queixes pel soroll al carrer Enric Granados
- 2 El Campus Clínic organitzarà un gran acte per promoure hàbits saludables
- 3 Posar el nom del Masriera on toca
- 4 La lluita contra el 'postureig' dels turistes en una sortida del metro a la Sagrada Família
- 5 Chiquita Room: la galeria de l'art contemporani accessible

Safata d'entrada

A un vell guerrer

per Francesc Reina

Foto: ACN

“L'aula era un breu espai de temps, al pati de l'esbarjo érem el grup del vent, compartíem un únic disig: ser poetes.”
Des de la solitud del banc,
Francesc Reina Peral.

Amb la seva capsula de llumins, Joan Guerrero es va plantar al solar del barri dels Músics-la Balsa per sembrar somriures entre la mainada que jugava a l'esbarjo del Col·legi Popular (gestionat pel veïnat i on vaig ser mestre). Per agermanar-nos amb el vent, recordava al documental del seu amic David Airol, encara que el perfume no el pot captar la lent, enquadrar la infància és com portar records de les muntanyes i córrer cap al mar (com als 400 cops) per després transmetre allò que s'ha sentit. Caldrà mimar més els sentiments, deia, igual que s'enyora la nostàlgia del passat, aquella malenconia del pati de terra.

Juntament amb els amics, comença a combatre les injustícies dels que volen acabar amb rebel·lies encallades i resistències prohibides. Per pocs que quedin, comentava, només els bojos s'atreveixen a explicar històries que arriben al fons per descobrir

la poesia agra dels oblidats, per escoltar el batut d'ales d'una jaqueta en moure les mànigues, per albirar una butxaca amb forats plena d'il·lusions, pessics recargolats per canviar les coses, per agafar l'ànima dels dies bons i dels altres que no ho són tant. L'art té ideologia, és humanisme, solidaritat, és sortir als carrers a cercar versos; encara que existeix aquell art que està per sobre de tot, que és passió en allò que es fa i sap explicar-ho.

Hi ha un blanc i negre desagradable, emblemes del patiment; les guerres ho són, i després, tot el que ve darrere i explica les misèries entre els tolls quotidians; cròniques imperfectes de gent autèntica que, malgrat tot, no amaga les llàgrimes. El foc que desprèn el blanc i negre per contemplar millor la seva brillantor és una bellesa diferent, és una fugida cap endavant, com és la migració, és l'amor de la

mare: llana que escalfa i abriga el fred de la tristesa, que doblega els llençols i fa l'olla... Sal de la terra.

Com un notari que escriu la realitat pescant cares, dolors que caldrà conèixer per molt de mal que facin, la seva narrativa crida a l'optimisme perquè cal mantenir viu el que es porta al cor, encara que siguin necessaris els retocs -sense exagerar- com el maquillatge que ressalta detalls bonics per empènyer les consciències.

Les alegries són cants que evoquen allò que està ben fet; torrent de pensaments entre la vida i la vida, la felicitat de viure és trobar-se i buscar la proximitat de la conversa, per posar-hi color, per fi, al que passa.

Sinestèsia de la imatge, igual que la música es pot veure, mestre, a les teves fotografies l'olor de brea es nota, aquest gris perla té una sonoritat especial, una bonica mirada de futur.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Rubiales

#Tsunami

#Almeida

@alfonsopmedina: El sumari del cas Supercopa demostra que Rubiales va mentir. Ell i Piqué van organitzar el torneig a l'Àràbia Saudita al·legant que era la millor oferta. Però per a ells.

@pribera : La jutgessa del Suprem cita Puigdemont entre els dies 17 i 21 de juny perquè declari de forma voluntària com a imputat per terrorisme en el cas Tsunami.

@marcmata13: Imagineu-vos que en comptes de *TeleMadrid* fos *TV3* o *TVE* qui fes un especial del casament d'un polític com Almeida, amb els diners de tots. Hi hauria polèmica.

Els Esquerdats continuen reclamant un local per assajar

ENTITATS ▶ Els Esquerdats, la colla castellera de l'Esquerra de l'Eixample, va tallar el carrer Entença, davant de la Model, el 6 d'abril per protestar i reivindicar un local propi on poder assajar i guardar el material. El tall va ser un assaig a l'aire lliure que va comptar amb més d'un centenar de persones i amb pancartes on es podien llegir lemes com *2002 dies sense un local o Sense local per als castellers, bloquegem els carrers*.

La reivindicació dels Esquerdats ve de lluny, però per fer "més soroll" van convocar la protesta del 6 d'abril a través d'un vídeo on exposaven totes les seves demandes. I és que la colla no ha tingut mai un espai fix on poder assajar. "Els Jardins Rosa Deulofeu, l'Escola Auró, l'Escola els Llorers, els Jardinetes de Montserrat, el pati de l'Escola Industrial i el pati de La Model són alguns dels llocs on hem assajat", expliquen.

Els presidents de l'entitat, Laia Segur i Arnau Mallén, afir-

Els Esquerdats van tallar el carrer Entença per assajar. Foto: Esquerdats

men que fa un any que el Districte els va prometre una antiga cel·la de la Model per guardar el material, però la cessió encara no és efectiva. "Aquesta setmana ens han dit que la presó ha confirmat la cel·la i anirem a mirar si ens serveix, però no celebrarem res fins que ho veiem", diuen els representants de la colla.

Amb tot, els Esquerdats reclamen un espai amb sostre per poder assajar per tenir "xarxa de seguretat", un element clau per a l'activitat castellera. "Ens hem acostumat a assajar així i algun cop a fer-ho a l'aire lliure per protestar, però acostumar-nos-hi no vol dir que sigui normal", conclouen els presidents.

El Síndic de Greuges reclama la nova Escola Entença

EDUCACIÓ ▶ La Sindicatura de Greuges de Barcelona i la Síndica de Greuges de Catalunya han demanat a l'Ajuntament que, "sense més dilació i amb la màxima prioritat", es resolgui quina serà la ubicació definitiva de l'Escola Entença.

Cal recordar que aquesta escola va néixer fa vuit cursos i que sempre ha estat ubicada en barracons. La Sindicatura de Greuges de Barcelona i la Síndica de Catalunya reclamen al consistori que "concreti la cessió del solar situat sobre el

Mercat del Ninot, a la confluència dels carrers de Provença i Casanova, i que és propietat de l'Hospital Clínic". Al mateix temps, critiquen que "tampoc existeixi un calendari d'actuació, malgrat els reclams i la mobilització de la comunitat educativa".

Ara fa un mes i mig es va celebrar al Districte un ple extraordinari impulsat per Trias per Barcelona, del qual en va sortir un compromís de tots els partits polítics per acordar conjuntament, en un màxim de sis mesos, un espai definitiu per a l'escola.

Una protesta per reivindicar la ubicació del centre. Foto: X (@AFI_Entenca)

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

Chiquita Room: la galeria de l'art contemporani accessible

CULTURA ▶ Exposicions, escultures, dibuixos, fotografies, ceràmica i tèxtils envaeixen el número 25 del carrer Villarroel. Rere una discreta porta de vidre i fusta s'amaga la galeria Chiquita Room, un projecte centrat en l'art contemporani que fa temps que crida l'atenció del sector. La clau del seu èxit és l'aposta per l'art contemporani més popular. "Volem sortir de l'elitisme artístic i ser accessibles per a tothom, sense caure en el paternalisme", explica la directora de l'espai, Laura González.

En poc més de cinc anys, els impulsors de Chiquita Room han aconseguit portar les seves obres fins a fires de renom internacional de Madrid i Miami. A més, han estat nominats als premis de l'Associació Catalana de Crítica d'Art i han començat a col·laborar amb diverses institucions barcelonines.

"El nostre projecte té una voluntat social molt clara: compartir l'art com a forma de fer millor la vida. Per això treballem

L'equip de la galeria a les portes del local. Foto: Chiquita Room

amb l'Ajuntament i portem els nostres artistes a escoles de la ciutat", detalla González.

UN ESPERIT TRANQUIL

Fa uns dies es va posar punt final a l'exitosa exhibició *La presència és l'única deessa que adoro*, la primera de l'any a la galeria. L'atractiu d'obres de Mari Chordà, Massimiliano Moro i Sara Agudo Millán van atreure centenars de visitants.

"Ha sigut un refugi per als veïns, una invitació a abaixar el ritme en una societat que necessita espais de tranquil·litat", celebra la directora de la galeria.

La següent cita al calendari de la sala arriba el 18 d'abril amb la mostra *Spirito Portatile*, de l'artista argentina Laura Zucaro. Fins al 15 de juny, les aquarel·les d'aquesta pintora exploraran "l'esperit individual des de la discreció i l'austeritat".

Sant Antoni tindrà una novel·la sobre l'especulació

LITERATURA ▶ Jordi Rodríguez Artés és l'autor de la novel·la *Cruel Monopoli*, un llibre que parla de "com l'especulació i els fons voltor (també catalans) capgiren la vida de les persones en el tauler de joc brut del barri de Sant Antoni", segons explica el mateix autor a les xarxes.

De fet, Rodríguez Artés afirma que la novel·la és un homenatge a aquells que lluiten contra la gentrificació. "Sant Antoni un tauler del joc immobiliari, una comunitat assetjada", diu. Així, la presentació del llibre

se celebrarà el pròxim dijous 18 d'abril, a partir de les 18:30 h de la tarda al Centre LGTBI de Barcelona, al número 22 del carrer del Comte Borrell. L'acte el presentarà el director del centre, Andreu Agustín, i Mar Trallero, una membre del Grup de Memòria Històrica de Sant Antoni. De fet, Trallero és l'autora del pròleg de la novel·la.

Amb tot, els dos presentadors de l'acte estaran acompanyats, evidentment, per Jordi Rodríguez Artés, qui comentarà la novel·la i tot el que l'envolta.

L'edifici actual on antigament hi havia La Carboneria. Foto: Arxiu

Aigua regenerada per fer front a la sequera

L'aigua regenerada és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana de Barcelona més resilient davant l'escassetat hídrica

El planeta no pot esperar. El canvi climàtic es manifesta a través de l'aigua i n'altera el cicle natural. Les onades de calor, les inundacions, els episodis de sequera o l'augment del nivell del mar s'intensifiquen com a signes d'una crisi climàtica que ha esdevingut el repte més gran de la humanitat en el segle XXI.

Enguany, en el Dia Mundial de l'Aigua, sota el lema "Aigua per la pau", les Nacions Unides reforcen la necessitat de preservar un recurs a favor de la pau i garantir un futur pròsper i estable. En aquest sentit, més de 2.200 milions de persones encara no tenen accés a una aigua potable gestionada de manera segura, i aproximadament la meitat de la població mundial pateix un episodi greu d'escassetat d'aigua almenys una part de l'any.

A Catalunya, ens trobem en una situació d'emergència a causa de la manca de pluges dels tres darrers anys. Els embassaments de les conques internes es troben per sota del 15%, límit establert per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per activar l'estat d'emergència en què ens trobem immersos des de l'1 de febrer. Aquesta sequera no és una crisi puntual. L'ACA estima que el dèficit hídric de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per a l'any 2027 serà de 130 hectòmetres cúbics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

▶ L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

bics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

Ús d'aigua regenerada, la millor solució davant la sequera

Per fer front a aquesta situació, Aigües de Barcelona porta temps adaptant la seva operativa diària, des de la transformació de les seves instal·lacions fins a l'aposta per recursos hídrics alternatius com l'aigua regenerada, per garantir el subministrament d'aigua en qualsevol circumstància. Es tracta de l'aigua procedent de la xarxa de sanejament que, un cop depurada, rep un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar en diversos usos, seguint un model d'economia circular.

El 2023 Aigües de Barcelona va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada, xifra que equival a l'aigua que consumeix durant un

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

any al voltant d'un milió i mig de persones. Estendre aquesta regeneració és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana més resilient davant l'escassetat hídrica, una solució que té un cost energètic fins a tres vegades inferior al de dessalinitzar l'aigua i que genera una petjada de carboni de pràcticament la meitat que la de l'aigua dessalinitzada.

Actualment, la companyia impulsa fins a 1.500 litres d'aigua per segon des de l'Estació Regeneradora d'Aigua de la depuradora del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat fins a un punt, situat a Molins de Rei, on s'afegeix

al cabal del riu en condició d'aigua prepotable. Vuit quilòmetres curs avall, aquesta aigua arriba al punt de captació de l'estació potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí, i es torna a tractar i potabilitzar per enviar-la posteriorment a les llars metropolitananes. Donar una nova vida a l'aigua seguint un model circular és clau per garantir el subministrament a l'àrea metropolitana.

Per disposar de més recursos hídrics, la companyia aposta per reproduir aquest model a la conca del Besòs a través d'un projecte que té l'aval de la Generalitat, l'ACA i l'AMB. Sota el paraigua dels fons Next Generation de la UE, el projecte està valorat en uns 1.500 milions d'euros. Aquesta inversió permetria deixar de dependre de l'aigua de pluja i garantir la resiliència hídrica dels 5 milions

d'habitants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Obres d'emergència per la sequera

A la zona del Besòs, la companyia ha finalitzat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal com a recurs per a l'abastament. També planteja ampliar les seves instal·lacions per aprofitar l'aigua directament des de la capçalera del Rec i també del riu, juntament amb la construcció de nous pous, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable procedent de l'ETAP per abastar la xarxa de subministrament. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total actual a la regió metropolitana.

A més, amb l'objectiu de dotar de més resiliència i robustesa el sistema de tractament de l'ETAP de Sant Joan Despí, la companyia ha posat en marxa una instal·lació per connectar directament l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu. Aquesta actuació permet separar totalment l'aigua d'origen superficial de la d'origen subterrani en el procés de tractament de la planta, reservant les etapes d'ultrafiltració i osmosi inversa per al tractament de l'aigua del riu, i la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu per a l'aigua d'origen subterrani.

Més que una passejada amb barrets

» Cristina de Prada i Nina Pawlowsky són barreteres i organitzen aquesta passejada des de fa 20 anys
 » Les artesanes fan tallers de formació en barrets els dies previs al passeig i reivindiquen l'ofici

Guillem Francàs
 DRETA DE L'EIXAMPLE

Aquest cap de setmana la Dreta de l'Eixample va viure la vintena Passejada amb Barret, que organitzen les barreteres Cristina de Prada i Nina Pawlowsky. Podria ser un acte més, en el marc d'un aniversari en un any rodó, però alhora s'ha convertit en una passejada molt curiosa que reivindica l'ofici de barreter.

La passejada es va celebrar diumenge passat a les 12 h del migdia i va sortir de la cruïlla entre la rambla de Catalunya i l'avinguda Diagonal. El recorregut va acabar a la plaça de Catalunya. El que caracteritza aquesta passejada és la varietat de barrets: des de l'elegància clàssica, fins a "l'extravagància esbojarrada" –afirma Pawlosky–, passant per les gorres, els barrets de copa, boines o turbants.

L'ORIGEN D'UNA IDEA

La idea de fer una passejada amb barrets és original, però com arriba a Barcelona? Pawlowsky explica que ja fa molts anys que sabia que una tradició molt anglosaxona és que el Diumenge de Pasqua tothom surt a passejar amb un barret al cap. "En un viatge a Nova York vaig coincidir amb aquesta celebració, que en un origen se sortia amb la roba nova per donar la benvinguda al bon temps, però amb els anys es va incorporar el barret", diu.

La idea li agradava per traslladar-la aquí, però convertida en quelcom "menys massificat, perquè els americans hi afegien parades de menjar, de bíblies i de gent sense barret". Quan va conèixer la Cristina, ara fa més de vint anys, i van descobrir que tenien la mateixa passió, van sumar esforços i es van tirar a la piscina per engegar el projecte. "El 2004 vam convidar tothom qui coneixíem perquè s'apuntes

A la passejada es poden veure barrets de tot tipus. Foto: Xavi Torrents

al passeig i vam començar amb unes 90 persones", explica la barretera. Amb el pas dels anys, han anat millorant la iniciativa que ofereixen. "Vam fer un cartell, xapes, vam començar a promocionar-nos i ara ja som socis de l'Associació de Barreteres i hem aconseguit que s'hiapunten

al voltant de 2.000 persones", segons afirma Pawlowski.

UN OFICI AMB POCA SORTIDA

Amb tot, la passejada no és l'únic acte que organitzen el duet de barreteres. I és que en el marc de la iniciativa també ofereixen tallers sota el nom de Barcelona Hat

Days (BHD). "Ho fem per a la gent interessada a fer barrets perquè no hi ha formació i l'accés al material és molt complicat", diuen les impulsores. "Als artesans ens agrada tocar el material i veure'l i el BHD és una ocasió per fer-ho, aprendre i reivindicar la barreteria", conclouen.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
 ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
 en Acción

Quan el 'postureig' és un problema

» Turistes d'arreu se sumen a la moda de fer-se fotos i vídeos al metro de la Sagrada Família
 » TMB ha prohibit aquesta pràctica després de diversos incidents a les escales mecàniques

Raül Martínez
SAGRADA FAMÍLIA

Les xarxes socials s'omplen de vídeos i fotos de turistes sortint d'una de les parades de metro de la Sagrada Família. És l'última moda entre els *influencers* que visiten la ciutat: deixar el mòbil a les escales mecàniques per a lluir-se mentre apareix la basílica de fons. "Dins de la Sagrada Família els turistes ens pregunten on és la boca del metro per fer-se les fotos", comenta Joan Capdevila, treballador del temple.

Però el que sembla una pràctica sense cap mena de perill ja ha provocat alguns ensurts. Després de detectar-se diverses caigudes i aglomeracions a les famoses escales, Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) ha hagut de posar fre a aquesta tendència. "S'ha generat un efecte crida a les xarxes socials i no

ens ha quedat més remei que prendre mesures per evitar problemes de seguretat i accidents", explica l'empresa.

Cartells en català, castellà i anglès, juntament amb agents de seguretat, avisen els turistes de la prohibició de fer-se fotos. "Fa dies que vigilem les escales per evitar incidents. Cada dos o tres minuts hem de cridar l'atenció a algú que intenta fer el vídeo", reconeix un vigilant de seguretat plantat la boca del metro de la cantonada Marina-Mallorca.

EL PREU D'UNA FOTO

L'efecte dissuasiu de la vigilància ja es comença a notar. Cada vegada són menys les persones que se sumen a una moda que fa pocs dies col·lapsava les escales mecàniques. "Ha sigut una passada, al principi al·lucinava. L'altre dia vaig veure com una noia queia d'esquenes per esperar-se fins a l'últim moment per fer-se el vídeo", comenta Maite Pere-

llada, propietària d'un quiosc al costat de la sortida de metro més coneguda d'internet.

Durant les darreres jornades s'han començat a veure imatges a les xarxes de turistes que ensenyen els cartells amb les pro-

hibicions i busquen alternatives per a imitar el vídeo de rigor. Els visitants més espavilats encara se les empesquen per a aconseguir evitar els controls. Molts esperen que la vigilància es relaxi uns minuts per a començar a pu-

jar per les escales tantes vegades com calgui i sortir perfectes als vídeos. "La gent repeteix el procediment desenes de vegades, és molt curiós i divertit de veure", assegura la quiosquera.

UNA CONSTANT AL TEMPLE

Per als agents cívics que patulles els voltants del temple, la nova moda no és cap sorpresa. "Els problemes amb el *postureig* dels turistes són una cosa habitual. Fa anys que es fiquen en mig del carril bici i s'amunteguen als jardins de la plaça Gaudí per a fer-se fotos", expliquen.

En realitat, la nova tendència viralitzada a *Tik Tok* és només un afegit als milers d'instantànies que es fan cada dia amb la Sagrada Família com l'excusa perfecta per a lluir-se i donar enveja a les xarxes. De fet, el temple és una de les atraccions turístiques més fotografiades de tot el món i, amb escales mecàniques o sense, ho continuarà sent.

Turistes fent-se una sessió de fotos a la boca del metro. Foto: Raül Martínez

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

L'art contemporani dels infants del barri arriba al Centre Cívic

EDUCACIÓ ▶ El Centre Cívic Fort Pienc s'omple de les creacions dels darrers artistes en arribar al barri: els nens i nenes de les escoles Carlit, Mireia, Fort Pienc, Ramon Llull, Sagrat Cor i Encants. Aquest 12 d'abril s'inaugura la mostra *La Mirada de l'Artista*, on els infants fortpiencenes exposen els treballs de dibuix i pintura que han fet durant el curs a partir de l'eix temàtic de "la mirada de l'artista".

L'exposició s'emmarca dins de 'CreART', un projecte artístic i formatiu que cada any convida els nens del barri a endinsar-se en l'art contemporani. Així, amb la guia d'una artista que visita els centres, els alumnes creen obres de forma lúdica i aprenen sobre diferents qüestions de l'educació plàstica.

Mia Martí ha sigut l'encarregada d'acompanyar els alumnes de primària en aquest viatge. Des de començaments de curs, Martí ha passat per les escoles del barri per a treballar diverses tècniques artístiques. Les

L'artista Mia Martí en una sessió creativa a les escoles. Foto: CC Fort Pienc

sessions han aprofundit en algunes de les obres més destacades de la història i ha portat les classes a fora de les aules.

Amb Martí, els més petits han pogut reflexionar entorn de "la mirada de l'artista", i aprendre a ser creatius fixant-se en l'entorn, transformant la realitat o endinsant-se en les sensacions del seu món interior. "Els nens tenen una mirada sincera

i directa. A diferència dels adults, no tenen prejudicis i són molt més lliures per expressar-se", assegura l'artista.

La feina de tot l'any culminarà amb una gran performance a la plaça Fort Pienc, que se celebrarà aquest 12 d'abril. Des de les portes del Centre Cívic, els 250 alumnes del 'CreART' construiran les darreres peces que es podran veure a la mostra.

La Biblioteca Fort Pienc homenatja Ana Maria Moix

POESIA ▶ La Biblioteca Fort Pienc-Ana Maria Moix recordarà la rellevància literària de Moix en una sessió d'homenatge aquest 11 d'abril, que inclourà un recital dels poemes de l'escriptora i un diàleg sobre la seva figura creativa.

A la sessió de debat hi participaran l'editor literari Andreu Jaume, la periodista i crítica Anna Maria Iglesia i la que va ser parella de l'escriptora, Rosa Sender, que compartirà els seus records per a conèixer el vessant més personal i familiar de Moix.

L'encarregada de la lectura dels poemes serà la barcelonina Laia López, assagista, professora, crítica literària i poeta.

Moix va ser narradora, poeta, editora i traductora. Va néixer al barri del Raval en els anys més durs de la postguerra i, juntament amb el seu germà, Terenci Moix, va alçar el seu cognom fins als llocs més destacats de la literatura catalana.

Paral·lelament, la biblioteca ha anunciat a les xarxes que ha ampliat el seu fons d'obres de Moix gràcies a un donatiu.

Exposició d'obres d'Ana Maria Moix a la biblioteca. Foto: Biblioteca Fort Pienc

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

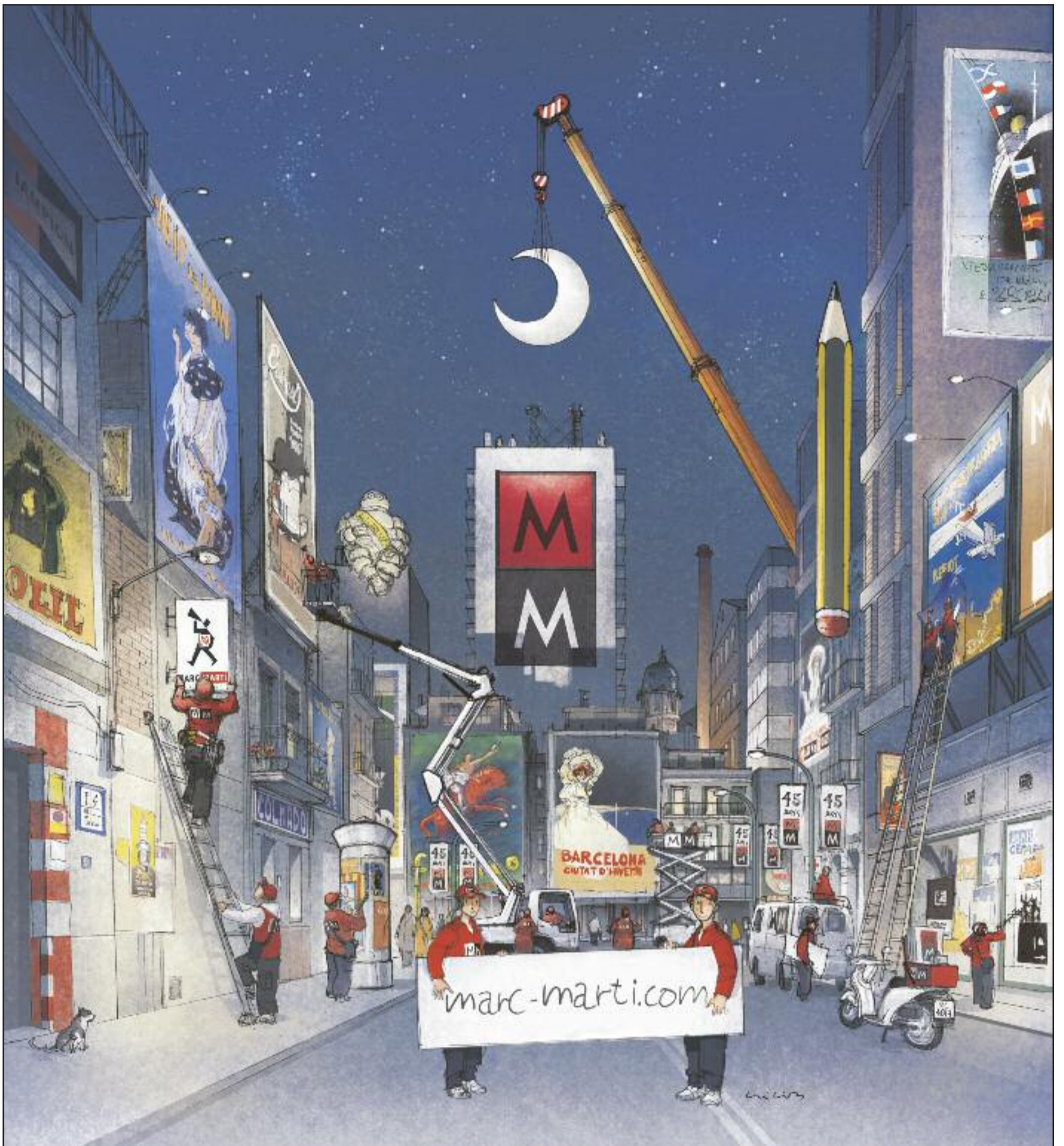

BANC DELS ALIMENTS
líniaeixample

bancdelsaliments.org

SCAN ME

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Amor per les bitlles catalanes

» El Club de Bitlles Termites Llefià és l'impulsor i un dels fundadors de la Lliga alternativa, que és inclusiva
 » "El millor llançament ha de ser còmode i sortir de la mà a l'alçada del pit", diu Joan Legua, el president

Toni Delgado
BARCELONA

"Sempre faig les fotos amb el mòbil, però si vols, puc ajudar-te i intentar fer-les amb la teva càmera", s'ofereix Hugo Rodríguez (Badalona, 2016). És un bon jan amb ganes d'ajudar i aprendre, i li encanta observar. "Crec que no guanyaràs...", em diu, amb la sinceritat pura dels infants, després del meu pitjor llançament. El bitllot cau desviat i molt lluny de les bitlles.

A la següent temptativa tombo cinc de les sis bitlles plantades. "Bitlla! Has fet bitlla!", crida, entusiasmat, l'Hugo. Perquè a les bitlles catalanes fer bitlla són 10 punts —la màxima puntuació— i tombar-les totes —fer llenya— es premia només amb sis. Si en fas caure entre una i quatre, sumes un punt per cada peça tombada. "Jugo de tant en tant amb amics i reconec que he de millorar força la punteria", enraona el petit, l'espectador més jove de l'entrenament del Club de Bitlles Termites Llefià, a Badalona.

Els seus germans Manu i Íker, el pare, Manuel, i el tiet Pedro són grans bitllaires i juguen al club. "Segur que l'Hugo competirà també amb les Termites", pronostica Manolillo Fuentes (Utreira, Sevilla, 1955), que va descobrir les bitlles catalanes gràcies al seu amic Miguel Lecina, un altre jugador de l'entitat. "M'encanta superar-me a mi mateix i fer bitlla. Soc molt afortunat de tenir uns companys tan increïbles i divertits, i de poder compartir

aquests moments amb la meva dona", celebra el Manolillo.

Elisenda Gálvez (Badalona, 1960) somriu. Fa cinquanta anys que estan junts. El matrimoni també es compenetra molt bé en les bitlles catalanes i s'ha classificat amb la puntuació més alta per a la gran final del Circuit de Parelles Mixtes, que se celebrarà el 2 de juny a Sant Llorenç de Savall. "Sempre volem donar la nostra millor versió i assumim que la sort també juga un paper molt important. Si ho fem bé, fantàstic. Si no és així, un altre dia tindrem més oportunitats", resumeix l'Elisenda.

L'objectiu de les bitlles catalanes és tombar cinc de les sis bitlles plantades amb el llançament d'un a tres bitllots o birlots, que són cilindres tornejats, preferentment de fusta d'alzina, i que també poden ser de fibra. Les bitlles s'han de plantar amb una plantilla de plantada, que les distribueix en dues fileres de tres.

Una partida de bitlles catalanes és de nou tirades per jugador/a, repartides en tres rondes de tres tirades —en competicions individuals o per equips. En el cas de les competicions per parelles, els llançaments s'intercanvien. Una pista de bitlles ha de tenir 16,50 metres de longitud, 1,75 d'amplada mínima i 2 de màxima.

Aquest esport m'atrapa de seguida. Enric Feliu (Barcelona, 1968), responsable de comunicació del Club de Bitlles Termites Llefià, em guia amb paciència: "Has llençat curt i una mica alt. No et preocupis, apunta cap a les bitlles i llença més fort i sense por".

Faig els primers llançaments

Manolillo Fuentes, del Club de Bitlles Termites Llefià. Foto: Toni Delgado

agafant el bitllot pel mànec i són un desastre. Quan provo amb un tir de cos o horitzontal, faig bitlla de seguida. El bitllot també es pot llençar per la base. Cadascú ha de trobar la seva tècnica.

"El millor llançament ha de ser còmode i sortir de la mà a l'alçada del pit perquè et permetrà controlar millor la seva trajectòria", descriu Joan Legua (Barcelona, 1967), el president del Club de Bitlles Termites Llefià, ja al local que l'entitat comparteix amb el Club Petanca Sant Antoni de Llefià i ubicat a uns metres de les pistes, a la Rambla Solidaritat, s/n.

Hi ha retalls de diaris, trofeus, bitlles, bitllots i, sobretot, molts records. Com l'inoblidable 2013, quan van ser l'entitat de bitlles catalanes que va guanyar més medalles amb la seva pedrera. "La canalla sol jugar amb els pares i mares, però quan creixen ho solen deixar pels estudis. Hem de trobar la fórmula perquè molts

més continuïn amb nosaltres", exposa el president.

Viatja a un moment clau, al dia que el Manu, monitor d'Educació Física de l'Escola Rafael Casanova, els va fer una pregunta directa a ell i altres pares i mares d'alumnes del centre: "Què podríem fer per al Dia de la Cultura?" "Bitlles catalanes", va proposar l'entrevistat, que havia descobert aquesta disciplina gràcies al seu germà Marcel. Aquell va ser el punt de partida perquè Eva Ruiz, la dona d'Enric Feliu, José Fernández, María Victoria González, l'eterna tesorera, i Legua creessin el club. Era 2008.

UN JUGADOR CARISMÀTIC

A tots quatre els va costar convèncer José García, "un home molt carismàtic que va fer molt pel barri", perquè provés les bitlles catalanes. "Sempre ens repetia que era massa gran per fer-ho i quan es va animar, no va deixar de ju-

gar fins a quasi l'últim dia", afegeix, emocionat, el president.

El club va renunciar dos anys consecutius a competir a Primera Divisió, on la distància de llançament per als homes és d'11,5 metres —9,5 per a dones—, perquè el José no podia llençar més de 10,5 metres, la distància indicada a Segona i Tercera Divisió per als bitllaires de 80 anys o més, com era el cas del José —8,5 metres per a les dones d'aquesta franja d'edat—.

Amb el temps, i amb l'objectiu d'afavorir un esport "més inclusiu" i adaptat a més realitats, el Club de Bitlles Termites Llefià va decidir crear una nova competició amb un reglament semblant al federatiu, però en què tothom llencés des de la distància que pogués. La Lliga alternativa es va fer realitat i gràcies també a l'impuls dels altres fundadors del torneig: el Club de Bitlles Sagrada Família, el To-K-Fusta badaloní, el Club de Bitlles Viladecans, l'Associació de Bitlles Catalanes 'Va, tornem-hi!' (Palau-Solità i Plegamans) i el Club de Bitlles Can Folguera (Santa Perpètua de Mogoda). Aquest últim no ha arribat a competir-hi per manca de jugadors. El pròxim curs el torneig, on també juga l'AE Ponent (Granollers), tindrà dos nous equips: el Club de Bitlles Cerdanyola i els Trencabitlles, del Poblenou.

"Estic molt orgullós de com lluitem per difondre aquest esport a la nostra ciutat, i t'asseguro que, tard o d'hora, a Badalona hi haurà una lliga escolar de bitlles catalanes", em promet Legua abans d'acomiar-nos.

2a Catalana de futbol				2a de futsal				Classificacions				Lliga EBA				Super Copa femenina			
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC
1. CF Singuerlín	57	52	18	1. CFS Gran Canaria	53	79	27	1. Barça	22	2005	1727	1. Draft Gramenet	20	1295	1013	2. CEJ l'Hospitalet	19	1404	1106
2. Racing Vallbona	45	43	31	2. CEFS Rubí	51	84	41	2. CBM Marató	18	1972	1878	2. CEJ l'Hospitalet	19	1404	1106	3. Manresa CBF	17	1192	1031
3. CF Ametlla Vallès	41	45	36	3. AE P. Esplugues	47	84	49	3. CB Castelldefels	17	1967	1844	3. Manresa CBF	17	1192	1031	4. SESE	14	1325	1187
4. CD Masnou	40	42	38	4. CFS Castellón	40	58	54	4. CDB Zaragoza	16	1864	1684	4. SESE	14	1325	1187	5. CB Roser	13	1227	1119
5. UD Cirera	38	34	35	5. AECS l'Hospitalet	38	60	54	5. CB Navàs	14	1881	1761	5. CB Roser	13	1227	1119	6. CBF Cerdanyola	11	1189	1225
6. CE Canyelles	38	37	32	6. InterSala Z.	36	61	39	6. CB Es Castell	14	1823	1669	6. CBF Cerdanyola	11	1189	1225	7. BF Sant Adrià	11	1173	1203
7. CE Cabrils	35	45	41	7. CN Caldes	35	64	52	7. Alfindén CB	13	1778	1945	7. BF Sant Adrià	11	1173	1203	8. TGN Bàsquet	10	1149	1206
8. CE Premià	35	39	37	8. Osasuna Futsal	35	37	31	8. CB Vic	13	1879	1767	8. TGN Bàsquet	10	1149	1206	9. CB Igualada	10	1231	1207
9. CF Martorelles	35	41	32	9. UDC Txantrea	33	43	50	9. CB Roser	9	1703	1802	9. CB Igualada	10	1231	1207	10. AB Premià	8	1133	1199
10. CD Malgrat	34	38	47	10. FS Ripollet	29	50	59	10. CB Granollers	9	1773	1895	10. AB Premià	8	1133	1199	11. CB Granollers	7	1136	1279
11. CF Les Franqueses	34	50	45	11. FSF C. Augusta	25	46	59	11. B. Ciutat d'Inca	9	1765	1923	11. CB Granollers	7	1136	1279	12. Joventut Les Corts	6	1095	1227
12. PB Barcino	34	37	39	12. FS CET 10	19	30	53	12. CB Alpicat	7	1727	1893	12. Joventut Les Corts	6	1095	1227	13. CB Samà Vilanova	6	1070	1235
13. PB Anguera	32	36	38	13. AD Sala Zaragoza	19	48	78	13. UE Montgat	7	1748	1900	13. CB Samà Vilanova	6	1070	1235	14. CB Prat	1	1036	1418
18. C. Atlético Iberia	22	15	52	15. CFS Eixample	1	26	100	14. CB Cornellà	7	1748	1945	14. CB Prat	1	1036	1418				

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

No t'ho perdís

Foto: Festival Mutis

XV Festival Mutis 2024

La 15a edició del Festival Mutis de teatre emergent i de nova creació s'està celebrant a Barcelona des del 3 fins al 21 d'abril. Hi participen una trentena de companyies en vies de professionalització que hi porten propostes alternatives com teatre breu i lectures dramatitzades. Es tracta, per tant, d'un esdeveniment que es constitueix com una plataforma d'exhibició de noves veus, i que acompanya i impulsa el talent emergent. Els espais de la Fabra i Coats i els Lluïsos de Gràcia tornen a ser els escenaris principals de la proposta, que incorpora tres dies de microteatre a Santa Coloma i Montjuïc.

Famosos

El dissenyador de moda francès Jean Paul Gaultier (Bagneux, 1952) ha estrenat a Barcelona l'espectacle biogràfic *Fashion Freak Show*, que es podrà veure del 4 al 21 d'abril al Teatre Coliseum. A mig camí entre el cabaret i la comèdia musical, el muntatge ret un homenatge als darrers 50 anys de la cultura pop i la moda francesa, repassant la seva infància fins a l'actualitat. Dijous 4 d'abril s'estrenava amb la presència del mateix dissenyador, reconegut per ser una de les grans figures mundials de la moda. Gaultier ha vestit figures tan destacades com Madonna o Lady Gaga, ha llançat col·leccions de roba premiades, tant d'alta costura com de cultura urbana, ha fet perfums, ha creat exposicions i també ha participat en pel·lícules. Ara també s'obre la porta al món de l'espectacle, amb aquest *show* que passarà per les grans capitals europees.

La fitxa

QUI ÉS?

JEAN PAUL GAULTIER

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels millors dissenyadors del món
Ha vestit *celebrities* i ha creat col·leccions de roba reconegudes

QUÈ HA FET?

Ha inaugurat un espectacle a Barcelona
És un *show* biogràfic que repassa la seva carrera

A LES XARXES...

Felicitations pel muntatge
Els usuaris destaquen la posada en escena de l'espectacle

Llibres

La Catalana Llengua
Elisenda Pineda

La guionista Elisenda Pineda ha publicat aquesta obra en clau d'humor sobre la llengua catalana amb il·lustracions de Kap, el pseudònim de Jaume Capdevila. Es tracta d'un repàs de la història de la llengua catalana des dels seus orígens fins a l'actualitat, a través del personatge de la Norma, creat el 1982 per la Generalitat en una campanya de promoció del català.

Teatre

Una llum tímida
Àfrica Alonso

En un petit poble de València de l'Espanya franquista, dos mestres, la Isabel i la Carmen, s'enamoren l'una de l'altra. La seva relació, impossible als ulls de la societat, es veurà obstaculitzada pels prejudicis de la família d'una d'elles i per tota una època fosca d'opressió cap al col·lectiu LGTBIQ+. Està inspirada en fets reals i es pot veure fins al 29 d'abril al Teatre Condal.

Música

15 anys
Xeic!

La banda ebreca Xeic! presenta un treball de cinc cançons inèdites per celebrar els seus 15 anys de trajectòria. Amb aquest disc, el grup posa fi a la seva carrera musical. Les cançons combinen ritmes antics i més moderns com els de la música electrònica, però, a la vegada, mantenen l'estil propi de tons festius que tant caracteritza la banda.

Pelis i sèries

Menudas piezas
Nacho G. Velilla

El film narra la història de la Candela, que després d'un divorci traumàtic i inesperat perd la feina en un col·legi d'elit. Davant les circumstàncies, comença a fer classes al seu antic institut, a estudiants amb problemes d'integració que acaben sent campions d'Espanya d'escacs. Els protagonistes són Alexandra Jiménez, María Ádanez i Francesc Orella.

ESTILS DE VIDA

L'oci és una bona teràpia mental

Foto: Freepik

📍 SALUT MENTAL

Un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona alerta sobre una pobresa que fins ara no ens cridava l'atenció: la de temps. Els pobres de temps són els individus que dediquen més de 67 hores setmanals a la suma del treball remunerat i no remunerat, és a dir, el treball fora de casa i les tasques domèstiques o relacionades amb les cures. Per descomptat, les dones són les que tenen més probabilitats de patir aquesta pobresa de temps, que afecta decisivament la nostra salut mental.

Dedicar més temps a l'oci ens permetria no només ser més feliços, sinó millorar la qualitat de vida. I no es tracta d'ocupar el temps a les xarxes socials, sinó de disposar de temps per engegar projectes personals estimulants, participar en la vida pública, practicar esports o consumir cultura. Però per disposar d'aquest temps valuós cal reconèixer el treball de cures no remunerat i disposar de serveis públics assequibles, segons l'estudi.

Mentre no arriben aquestes iniciatives públiques, cal fer èmfasi en la necessitat de repartir les tasques fora de la feina i obligar-nos a trobar cada dia una estona de temps per a nosaltres, ni que sigui per preveure futurs trastorns mentals.

Les claus.....

POBRESA

Els pobres temporals treballen més de 67 hores entre la feina i les tasques domèstiques

DONES

Les dones són molt vulnerables perquè assumeixen bona part de les feines de casa

SÍMPTOMES

La pobresa mental es reflecteix en la mala qualitat del son i la poca activitat física

OCI

Les activitats d'oci són necessàries per garantir la qualitat de vida de les persones treballadores

Foto: Freepik

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (30x60cm)

33€ Set d'oci per 15 persones

20€ Tenda de plàstic 4 x 6 metres

* Depèn del tipus de aportació. Els valors són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els valors són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els valors són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els valors són orientatius i poden canviar sense previ avís.

**LET'S
GO!**

APUNTA'T A L'ABRIL AMB

**MATRÍCULA
gratis***

*Consulta condicions a recepció. Promoció vàlida fins el 30/04/2024

Bruc, 122 Barcelona · T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es